

Finansloven. Dette skyldes væsentligt de stærkt stigende Indtægter af Statsbanerne. Den næste store Indtægtspost er de 3,099,000 Kr., som er det paa Aaret faldende Udbytte af de nye Skattelove, som vi vedtog i 1912. Endvidere er der paa § 26 de 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som fremkommer ved Tilbagebetaling af de Laan, som Københavns Kommune og Aalborg Kommune havde stiftet til Ombygning af overbebyggede og usunde Bydele. Endelig er der 5,153,000 Kr., som er Udbyttet af Salg til Hypotekbanken af de henliggende Statshusmandsobligationer.

Paa Udgiftssiden ser vi blandt Nybevillingerne som Hovedpost 2,101,000 Kr. til Forrentning af Statsgælden. Det er jo sidste Gang, at disse store Poster til Forrentning af Statsgælden kommer til at figurere paa Tillægsbevillingsloven, idet det hele Forhold nu er blevet reguleret ved Optagelsen af det nye faste Statslaan, saaledes at man med nogenlunde Sikkerhed kan opføre Udgiften til Statsgældens Forrentning paa Finansloven, hvorfor man ikke behøver nogen Tillægsbevillingspost i den Anledning. Dernæst er der 200,000 Kr. til Erstatning for Tab og Skade ved Jernbaneanlæg, 200,000 Kr. til de midtjydske Jernbaneanlæg, 157,000 Kr. i Merudgift til anerkendte Sygekasser og Arbejdsløshedskasser, 415,000 Kr. til Børneforsorgen, 295,000 Kr. til Havdiget ved Ribe, 900,000 Kr. til „Hvide Sande“, 736,000 Kr. til Bygningsforanstaltninger i Anledning af Oprettelsen af nye Garnisoner paa Sjælland og 111,000 Kr. i Anledning af Kong Frederik den Ottendes Død og Bisættelse og til Udgifterne ved Notificeringen af Tronskiftet. Samtlige disse store Udgiftsposter og de allerfeste af de mindre er en Følge af vedtagne Love og af gældende Praxis og en Følge endelig af Nødvendigheden af at opretholde bestaaende Statsinstitutioner og udbedre de Skader, der er indtrufne i Aarets Løb, o.s.v. Jeg tror, jeg tør hævde, at det er meget faa Udgiftsposter paa Tillægsbevillingslovsforslaget, om hvilke man kan sige, at de ikke har været nødvendigt paa krævede, og om de enkelte, om hvilke dette ikke gælder, maa det vistnok antages, at de vil kunne finde Tilslutning ogsaa i dette høje Ting, fordi de er byggede paa rimelige Krav fra Statshusholdningens Side. Jeg haaber altsaa, at dette Tillægsbevillingslovsforslag maa faa en let og hurtig Gang gennem det høje Ting.

Bramsen: Det blev i Fjor lovet af den højtærede Finansminister, at Tillægs-

bevillingslovsforslaget i Aar skulde fremkomme i en mere overskuelig Form, end Tilfældet hidtil havde været, og dette Løfte er ogsaa blevet indfriet gennem den Form, under hvilken Tillægsbevillingslovsforslaget i Aar er fremsat, som formentes at være i Overensstemmelse med den af Finanslovkommissionen fremsatte Henstilling. Ikke desto mindre er det endnu et meget vanskeligt Aktstykke at behandle. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Finansminister vil være enig med mig deri og i Særdeleshed i, at det er overmaade lidet oplysende angaaende Statens finansielle Forhold i det hele. En umiddelbar Betragtning synes at give en den Mening, at Maalet skulde være dette, at man ved Vedtagelse af Tillægsbevillingslovsforslaget skulde kunne lægge dennes Indtægtsside sammen med Budgettets Indtægtsside og dens Udgiftsside sammen med Budgettets Udgiftsside for at se, hvorledes det Statsregnskab, som vil komme om $\frac{1}{3}$ Aars Tid, tilnærmelsesvis vil komme til at se ud. Dette lader sig nu ikke gøre, fordi Tillægsbevillingsloven i saa overvejende en Grad kun er en Udgifterbevillingslov, og endda er adskillige Udgifter medtagne, som ikke kommer til Udbetaling i Finansaaret, men som vil komme frem senere i Form af Genbevillinger. Men endnu mindre kan man regne med Indtægtssiden. Den højtærede Finansminister har allerede selv i sin Indledningstale gjort opmærksom paa, at Oversigten maatte ikke læses saaledes, som Tallene stod; det var i Virkeligheden ganske andre Tal, der skulde staa. De budgetterede Indtægter i Finansloven er nemlig ikke gjorde til Genstand for Forhøjelse eller for Nedsættelse efter de i Finansaarets Løb gjorde Erfaringer og de nu foreliggende Oplysninger. Men heller ikke dette Princip er holdt i Tillægsbevillingsloven, thi jeg finder, at Indtægten af visse Statsvirksomheder i Budgettets Indtægtsoverslag er blevet forhøjet i Tillægsbevillingsloven. Jeg finder saaledes Statsbanerne, som den højtærede Minister nævnede, den kongelige Mønt og Justervæsenet, hvor man har forhøjet Budgettets Tal paa Tillægsbevillingslovsforslaget, men for andre Statsvirksomheders Vedkommende, saaledes Postvæsenet, Telegrafvæsenet og Havnevæsenet, har der ikke fundet nogen Forandring Sted i Finanslovens Overslag. Jeg mener nu, at denne Fremgangsmaade i alt Fald ikke skyldes nogen Henstilling eller noget Forslag fra Finanslovkommissionen. Det er ikke forstaaeligt, hvorfor man er saa in-